

KARS'TA BALIK TUTMAK!

Belediye başkanırken pek gidemezdim Kars'a. Şimdi bol vaktim var ve işsizim. Kars'ta da işsizlik ve yoksulluk kol geziyor. "*Tarım ve hayvancılık bölgesi*" derlerdi Kars için. Şimdilerde orası işsizlik ve yoksulluk bölgesi.

AKP iktidarı devletin kıblesini halka çevirmiş. Bu güzel. İl Tarım Müdürlüğü, İl Sanayi ve Ticaret Müdürlükleri çalışıyor. Ama her zamanki bürokratik engeller yerli yerinde maşallah! Tarımı sanayi tarımına çevirelim diye başladık işe. Ne olabilir? Ayçiçeği ve mısır . Köylülerimle konuşuyoruz. Olur diyorlar. Olur da tohum yok, torba yok. Gübre yok, makine yok. Nasıl ekeceğiz, kime satacağız diye sorular sıralanıyor. Tohum, gübre için makine desteği gerekiyor.

Babamın (köyümün) bostanını belliyoruz!

Tohum ve gübreyi biz ayarlayacağız. Eskişehir'de gübre fabrikası olan arkadaşım Turan Çelik tohum ve gübreyi verecek.. İl Tarım Müdürlüğü ekimi, dikimi yapmak için makine ve mühendis desteği sağlayacak. Köylüler de bakım ve sulamasını yapacak. Dikimden sonra da doğal afete karşı sigorta ettireceğiz. İlk mutabakat güzel. Köylü, aydın, özel sektör ve devlet el ele verip bir zorluğu yenmeye çalışacak. Sözleşmeli tarım, sigortalı tarım.. ilk adım Kars. Ve yeni bir düş. Ben oldum olası "*düş kurucuyum*" . Kendimi Ender Paşa soyu olarak tarif ederim ya! Yeni bir iş, yeni bir düş.

90'ların başında konut sorununu çözerim diye başladığım Esenyurt'ta 14.000 konut yaptırdım kooperatiflere öncülük ederek. O zamanlar kimse bana inanmazdı. Deli rüya görüyor diyorlardı. Düşlerim gerçekleşti. 14.000 deli parasını koydu. Ben de kendimi. Şimdi bacasız, gürültüsüz, 24 saat sıcak suyu akan, tiyatrosu, okulu, PTT'si ile kendi kendine yeten temiz bir mahallede yaşıyoruz. Devletten tek kör kuruş almadan yaptık. Şimdi köylülerimle yeni bir yolculuğa çıkıyoruz.

Birkaç yıl sonra namerde muhtaç olmayan, kendi kendine yeten köylüler üreteceğiz. Köylü de kendi kendisinin efendisi olacak. Orada kurumuş hayat yeniden yeşerecek. Umut doluyum. Umut dolu yoksul köylümün gözleri. Umutluyuz...

Belediye başkanırken Kırşehir'in Kaman köylüklerinde ceviz fidanı diktirmiştim. Köylüler hem fidan satıyorlar hem de daha kaliteli ceviz üretmeye başladılar. Şimdi köknar, ladin, mazi vs. fidanlar üretilip satılıyorlar. Her eve 10-15 milyar lira para giriyor. Bizim oralarda da seneye ayçiçeği, mısır tarlaları göreceksiniz.

Kars'tan dönüyorum. Ankara-İstanbul arası bir bulut tarlası gibiydi. Güneş ve bulut Kars'ın kışını hatırlattı. Yerler bembeyaz kar ve çırılçıplak güneş. Gerçi ayaz olurdu. Kavrulurduk. Ama yaşama sevincimiz kavrulmazdı. Hele bizim evden Çıldır Gölü tabak gibi gözüktü. Buzlanmış gölün üstünü kar örterdi. Bir, bilemedin iki kızak görünürdü (ulaşım atlı kızaklarla yapıldı). Sonsuz bir beyazlık. Bakar dururdum ve düşler kurardım. Çocukça; kızarırdım, utanırdım, diklenirdim. Ama düşlerimden asla vazgeçmezdim. Kızakla bir gün doktora götürülen köylümüz Hasan Dayı apandisitten ölmüştü. Doktor olmayı düşlerdim hep. Oldum da. Doktorluk yapamadım köylerimde. Şimdi tecrübelerimi, bilgi birikimimi ve inancımı onların yoksulluğuna merhem gibi kullanıp onları mutlaka düze çıkaracağım.

İstanbul'a inerken keşke biraz daha sürse yolculuk dedim. Oysa uçak yırtarak girdi beyaz bulutları. Aşağıda Marmara Denizi aynı bizim Çıldır Gölü'nün bahardaki hali gibiydi. Ufak dalgacıklar, beyaz köpükler yapıyordu. Bizim gölde de böyle olurdu; ufak dalgaların yarattığı beyaz beyaz köpükler ve beyaz martılar iner kalkardı.

Umut da "*Denizanası gibidir; bir açılır, bir kapanır, bir kapanır, bir açılır*" .. toprağı bol olsun Can Yücel 'in dediği gibi. Dudağımda bir Kafkas türküsü, "*Geçme namert köprüsünden ko aparsın su seni*" diyerek aprondan girdim. Aklımda Kafdağı, Kafdağı'nın arkası. Kafdağı da Kafdağı'nın arkası da bizim ve oraları yaşanır hale getireceğiz.